

πολιτείας. Ἄς ἀκούσωμε πάλι τί λέει τὸ γλυκόλαλο στοματάκι τῆς σεμνότητος αὐτῆς γεροντοκόρης ποὺ ἀκούει στὸ μουσικότατο ὄνομα «Κλειώ». Ἐδῶ πιά τὰ πράγματα γίνονται τραγικά :

«Ὁ ἀθλόκληκτος διευθυντὴς τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἐν Ζαγαζικίῳ ἑλληνικῆς κοινότητος, θαρρυνόμενος ἀπὸ τοὺς κοινωνικοὺς στασιώτας, ἐξακολουθεῖ ν' ἀσχημονεῖ νὰ σπείρῃ εἰς τὰς ἀκάκους καὶ ἀπατηλὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν τὸν σπόρον τῆς ἡθικῆς διαφθορᾶς. Ἰσως δὲν ἠγνοήθημεν ὅτε πρὸ ἡμερῶν ἐγράφομεν ὅτι εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν σχολείων Ζαγαζικίου εὗρέθη καὶ κατεσχέθη ἓνα βιβλίον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάγνωσις συμβάλλει ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὴν ἡθικὴν διάπλασιν τῶν μαθητριῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐξηγούμεθα. Τὸ βιβλίον αὐτὸ τιτολοφεῖται «Τὸ Μεγάλον Παιδί». — Τίτλος, ὡς εἰκός, ἐλκυστικός, διότι εἶναι εἰς γλωσσικὸν ἰδίωμα, μὲ τὸ ὁποῖον πολεμεῖται ἡ καθαρεύουσα. Λοιπὸν τὸ βιβλίον αὐτὸ — «Τὸ Μεγάλον Παιδί» — εἶναι φιλολογικὸν ἐξάμβλωμα ἐκ τῶν ἀδλιεστέρων. Πᾶν ὅ,τι εὐφυῶς ἔχει γράφει ὁ Πῶλ δὲ Κόν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῆς ἡθικῆς σχολῆς, εἶναι ὁ θησαυρὸς τοῦ «Μεγάλου Παιδιοῦ». Δὲν ὑπάρχει ἀπεχθὴς εἰκὼν, δὲν ὑπάρχει ἀνηθικότης, δὲν ὑπάρχει ἀηδὴς ἀσχημία, ἡλεμμένη ἐκ τῆς ζωῆς τῶν ἐκφύλων, ἡ ὁποία νὰ μὴ ἐκτίθεται μὲ ζωηροὺς χρωματισμοὺς εἰς τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ παραδοθὲν πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἐν Ζαγαζικίῳ ἑλληνικῆς κοινότητος.

»Τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ περιγράφον τὰ ἐνδαιτήματα τῶν ἱερειῶν τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης, ἔφερεν ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὴν σφραγίδα τῆς βιβλιοθήκης, τὴν ἀναπαριστῶσαν τὸν Χριστὸν εὐλογοῦντα τὰ παιδιά ! Ἐξέλεγγὺς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ὡς εἰκάζομεν, ἀντὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπίθεσις σφραγίδος, ἡ ὁποία φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Θεανθρώπου, εἰς μίαν στιγμὴν εὐλογίας πρὸς τ' ἀθῶα πλάσματα, τὰ συμβολίζοντα τὴν ἀγνότητα. Περὶ τοῦ «Μεγάλου Παιδιοῦ», ὡς ἀξιοπίστως ἐπληροφορήθημεν, ἔγεινε πολὺς λόγος. Ἔλαβον γνῶσιν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ οἱ γονεῖς, οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἔφοροι τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἡ κοινοτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ πολλὰ μέλη τῆς ἐκεῖ ἑλληνικῆς παροικίας. Ὅλα αὐτὰ τὰ μεγάλα παιδιά ἔλαβον γνῶσιν ἀφοῦ πρῶτα ἐνετρώφθησαν ἐπὶ τῶν ἐπαγωγῶν σελίδων αὐτοῦ τὰ μικρὰ παιδιά.

Καὶ ὕστερον ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν κάθε ἀνθρώπος θὰ ἤξιον νὰ μάθῃ τί ἀπέγεινεν ; Ἐνεκρίθη αὐτὸ τὸ διδακτικὸν καὶ ἡθικοπλαστικὸν βιβλίον ἀπὸ τὴν Ἐφορείαν ; Διατί νὰ πιστεύσωμεν τὸ ἐναντίον, ἀφοῦ ἡ Ἐφορεία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία μὲ φανατισμὸν ὑποστηρίζει τὸν πρότυπον αὐτὸν παιδαγωγόν, τὸν ἀρχηγὸν τοῦτον τοῦ ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον ὑφέρποντος Μπολσεβικισμοῦ, ὡς θὰ καταδειχθῇ ἐκ μιᾶς στιχομυθίας διαμειφθείσης μεταξὺ τοῦ διευθυντοῦ καὶ μιᾶς τῶν μαθητριῶν του.

»Μία ἐκ τῶν μαθητριῶν τοῦ ἡθικολόγου διευθυντοῦ τῶν σχολείων τῆς θαυμασίας αὐτῆς κοινότητος Ζαγαζικίου, ἡ κοραεὶς Πόπη Καραπατῆ ἐτόλμησε νὰ διακόψῃ τὸν διευθυντὴν τῆς διὰ τῆς ἀκολουθοῦντος ἐρωτήσεως :

— Πῶς συμβαίνει, κ. διευθυντά, νὰ εἶναι τόσο καλοὶ ἄνθρωποι οἱ Μπολσεβίκοι, ἀφοῦ καίουν ἐκκλησίας, ἀρπάζουν ξένας περιουσίας, φονεύουν γυναῖκας, παιδιά, γέροντας, ἀτιμάζουν παρθένους κλπ ;

»Ὁ διευθυντὴς ἀπάντησεν εἰπὼν εἰς τὴν μαθητρίαν του, ὅτι δὲν εἶναι οἱ Μπολσεβίκοι οἱ διαπράξαντες τὰ φρικιαστικὰ ἐγκλήματα, ἀλλὰ... κακοῦργοι, ἐπωφελοῦμενοι τῆς ἐπαναστάσεως τῶν... ἐλευθερωτῶν.

»Μπράβο εἰς τὸν συνήγορον τῶν ἀγαθῶν Μπολσεβίκων καὶ εἰς τὴν Ἐφορείαν τῶν σχολείων, ἡ ὁποία ὑπεραμύνεται ἐνὸς τοιούτου φωστήρος παιδαγωγοῦ.»

Βλέπετε μὲ τί χρώματα ζωγραφίζεται τὸ ἔργο τοῦ πιὸ δυνατοῦ ἀπὸ τοὺς σύγχρονους Ἑλληνες διηγηματογράφους ; Τὰ ἴδια γραφότανε μιὰ φορὰ στὴ Γαλλίαν καὶ γιὰ τὰ ἔργα τοῦ Ζολᾶ, μὲ τὸν ἴδιον τρόπο χτυπηθήκανε πάντοτε ὅλα τὰ ἔργα ποὺ ζητήσανε νὰ δώσουνε καινούγια κατεύθυνση στὴ σύγχρονη σκέψη, ὅσῳ ἀπὸ τὸ τέλμα τῆς βιομηχανικῆς ἐκμετάλλεψης.

(Ἔχει συνέχεια)

ΦΑΡΑΩ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΤΕ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟ

Δημοτικὸς εἰς τὸ «Νουμά», καθάριος στὴν «Ἐστία» Παῦλε, ποῖα εἶν' ἡ γλώσσα σου, πές μας χωρὶς ἀστεία. Μὴν ἀραγε ἀδέλγητα σὲ ἔκαμε ἡ Νιρβάνα. Γιὰ νὰ ξεχάνης κίποτε τῆς γλώσσας μας τὴ μάννα ;

Σ' ΕΝΑ ΔΕΣΠΟΤΗ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

Χριστέ μου, ποῦ κατάντησαν τὰ θεϊκά σου λόγια. Ἐσένα ποῖπλενες σκυφτό; τῶν μαθητῶν τὰ πόδια ! Καὶ τώρα οἱ παπίδες σου στὶ δόλο' ῥοσε σὶ βγαίνουν. Μ' ἀμάξια κι' αὐτοκίνητα τὰ πόδια παίρνουν.

ΣΤΗΝ ΚΑ KERR

Κοιμήσου ἀστρί, κοιμήσου αὐγὴ, κοιμήσου νύ φεγγάρι. Δοκίμασε, κυρία Kerr, ὁ ὕπνος νὰ σὲ πάρῃ. Γιατ' ἂν κανεὶς ἀπ' τοὺς Γραικοὺς ἴδῃ τίς μεταφράσεις, Καὶ σὲ ἀρπάξῃ ἀπὸ κοντά, δὲν ξέρω ποῦ θὰ φτ. σεῖς.

STASP

ΣΤΟΝ ΑΠΟΚΑΥΚΟ

Γουρλώνω ἀπὸ κατάπληξη τὰ δύο μου τὶ ὀμμάτια σὶν βλέπω τὰ σπιρτόξα σου... ἔντοκα ἐπὶ—γραμμάτια.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ

ΝΤΟΥΝΚΟΥΕ...

Καθὼς ἀλλάζουν οἱ ἐποχές... ἔδω καὶ στὸ Μαρούσι, ἄλλαξε ὁ μαῖτρ Γεράσιμος σ' ὅλο τὸν ἑαυτό του : ἔβγαλε τὸ μπερτόνι του ντούνκουε καὶ τὸ μοῖσι καὶ στὸ πιγούνι κόλλησε τὸ περιοδικό του—

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΓΑΤΟΣ

ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ“

Στὴ γῇ τὸ φῶς σ' ἀρνήθηκες τὴν πέννα πειρατώντας καὶ πέτρες πῆρες ἀπ' αὐτὴν τὸ φῶς τῆς ἀπειλῶντας καὶ στὸ σκοτάδι βάλληκες νὶ ρίξῃ; καὶ τοὺς δύο : Γιατί Ξερόπουλε ; Γιατί ; Γιὰ μόνον τ' Ἀριστεῖο !

ΣΤΗΝ ΠΕΘΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΤΖΗΔΑΚΗ

Τόσες φορές σου ἀδελὰ ἐκείνον ἡρωῶσα καὶ μὲ τὸ χέρι κλείνουσα τὸ στόμα, ἔχασα!...

ΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΣΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Περίφηρους ὑπνωτιστὲς θὰ σὺς δοξάζῃ ἡ Ἑλλάδα. Τοὺς δάσκαλους στὸ Λόγο σας ὑπνωτιστοὺς παίρνει ἰαράδα.

ΓΑΛΑΤΗΣ